

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Hany Veberové a soudců Mgr. Marka Bedřicha a JUDr. Jitky Hroudové v právní věci žalobce **Ing. Z. Ch.**, bytem v P., K.T. 1694, proti žalované **Univerzitě Karlově v Praze**, se sídlem v Praze 1, Ovocný Trh 560/5, o žalobě proti rozhodnutím děkana Matematicko-fyzikální fakulty Univerzity Karlovy v Praze ze dne 9.10.2009, č.j.: Stud/Vše/1521, ze dne 9.10.2009, č.j.: Stud/Vše/1522, ze dne 11.2.2010, č.j.: Stud/Vše/272 a proti rozhodnutí rektora Univerzity Karlovy v Praze ze dne 29.3.2010, č.j.: 1488/10/III/Ká/Šti,

t a k t o :

- I. **Žaloba proti rozhodnutí děkana Matematicko-fyzikální fakulty Univerzity Karlovy v Praze ze dne 9.10.2009, č.j.: Stud/Vše/1521, s e o d m í t á.**
- II. **Žaloba proti rozhodnutí děkana Matematicko-fyzikální fakulty Univerzity Karlovy v Praze ze dne 9.10.2009, č.j.: Stud/Vše/1522, s e z a m í t á.**
- III. **Žaloba proti rozhodnutí rektora Univerzity Karlovy v Praze ze dne 29.3.2010, č. j. 1488/10/III/Ká/Šti, s e z a m í t á.**
- IV. **Žaloba proti rozhodnutí děkana Matematicko-fyzikální fakulty Univerzity Karlovy v Praze ze dne 11.2.2010, č.j.: Stud/Vše/272, s e z a m í t á.**
- V. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění

Žalobce se žalobou, doručenou k Městskému soudu v Praze dne 1.4.2010, domáhal přezkoumání a zrušení rozhodnutí děkana Matematicko-fyzikální fakulty ze dne 9.10.2009, č.j.: Stud/Vše/1521, ze dne 9.10.2009, č.j.: Stud/Vše/1522, ze dne 11.2.2010, kterými bylo rozhodnuto o ukončení přerušení studia a o odkladu registrace a dodatečném zápisu do akademického roku 2009/2010 ke dni 5.1.2010.

pokračování

Podáním, doručeným Městskému soudu v Praze dne 27.4.2010, žalobce rozšířil žalobu proti rozhodnutí děkana Matematicko-fyzikální fakulty ze dne 11.2.2010, č.j.: Stud/Vše/272, o nepovolení dodatečného zápisu předmětů.

Podáním, doručeným Městskému soudu v Praze dne 14.6.2010, žalobce dále rozšířil žalobu proti rozhodnutí děkana Matematicko-fyzikální fakulty ze dne ze dne 3.2.2010, č.j.: Stud/Vše/221, o ukončení studia a dále proti rozhodnutí rektora Univerzity Karlovy ze dne 29.3.2010, č.j.: 1488/10/III/Ká/Šti, kterým bylo potvrzeno rozhodnutí děkana Matematicko-fyzikální fakulty ze dne 3.2.2010 o ukončení studia z důvodu nezapsání do příslušného úseku studia a žádost žalobce o přezkoumání tohoto rozhodnutí byla zamítnuta. Uvedeným podáním se žalobce dále domáhal soudní ochrany proti nečinnosti rektora Univerzity Karlovy ve věci vyřízení stížnosti žalobce na proděkana prof.RNDr.J.A., Dr.Sc, ze dne 16.6.2009. Uvedené podání bylo zapsáno pod sp.zn. 11A 78/2010.

Městský soud v Praze usnesením ze dne 3.9.2010, č. j. 11A 78/2010 – 78, řízení o žalobě v části, v níž se žalobce domáhal přezkoumání a zrušení rozhodnutí děkana Matematicko-fyzikální fakulty ze dne 3.2.2010, č.j.: Stud/Vše/221. rozhodnutí rektora Univerzity Karlovy ze dne 29.3.2010, č.j.: 1488/10/III/Ká/Šti a v níž se domáhal uložení povinnosti rektorovi Univerzity Karlovy vyřídit stížnost podanou žalobcem na proděkana prof.RNDr.J.A., Dr.Sc., ze dne 16.6.2009, zastavil (výrok č.I usnesení). Dále soud žalobu v části, v níž se žalobce domáhal přezkoumání a zrušení rozhodnutí děkana Matematicko-fyzikální fakulty ze dne 9.10.2009, č.j.: Stud/Vše/1521 a ze dne 9.10.2009, č.j.: Stud/Vše/1522, odmítl (výrok č.II usnesení), právní věc žaloby proti rozhodnutí děkana Matematicko-fyzikální fakulty ze dne 11.2.2010, č.j.: Stud/Vše/272, soud vyloučil k samostatnému projednání a rozhodnutí (výrok č.III usnesení) a konečně rozhodl o tom, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení (výrok IV usnesení).

Žalobce podal proti tomuto usnesení kasační stížnost, kterou Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 15.9.2011, č.j.: 7Ans 3/2011 – 118, zamítl se závěrem, že žalobu proti rozhodnutí o ukončení přerušení studia je odmítnout jako nepřipustnou pro nevyčerpání řádných opravných prostředků ve správním řízení. Dále NSS vyslovil, že žalobce nade vší pochybnost podal žádost o přezkoumání pouze ve vztahu k rozhodnutí o odkladu registrace. Ve vztahu k rozhodnutí o odkladu registrace Nejvyšší správní soud potvrdil závěr zdejšího soudu s tím, že ani nesprávné poučení o přípustnosti opravného prostředku nemůže mít vliv na počátek běhu lhůty pro podání žaloby.

Žalobce podal proti uvedeným rozhodnutím správních soudů ústavní stížnost, o které rozhodl Ústavní soud nálezem ze dne 31.1.2012, sp.zn. IV. ÚS 3476/11 tak, že výrok II. usnesení zdejšího soudu ze dne 3.9.2010, č.j.: 11A 78/2010 – 78, a rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15.9.2011, č.j. 7 Ans 3/2011 – 118, zrušil pro porušení základního práva stěžovatele dle čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod. Ústavní soud uvedl, že nesprávné poučení sice nemůže založit v rozporu se zákonem přípustnost opravného prostředku, na druhé straně však nelze přičíst stěžovateli k tíži, že – pokud postupoval v dobré víře ve správnost poučení obsaženého v rozhodnutí správního orgánu – považoval za rozhodující skutečnost pro počátek běhu lhůty pro podání žaloby až doručení sdělení o vyřízení tohoto opravného prostředku. Uvedené porušení se však dle názoru Ústavního soudu netýká posouzení otázky přípustnosti žaloby proti rozhodnutí č. j. Stud/Vše/1521, neboť nelze přisvědčit závěru žalobce, že podával opravný prostředek rovněž proti tomuto rozhodnutí.

Ze žalobou napadených rozhodnutí pod sp.zn. 11A 78/2010 k přezkumu zůstala rozhodnutí děkana Matematicko-fyzikální fakulty Univerzity Karlovy v Praze (dále jen

pokračování

„děkan MFF“) ze dne 9.10.2009, č.j.: Stud/Vše/1521 (dále též „rozhodnutí o ukončení přerušení studia“), jímž bylo k žádosti žalobce ukončeno přerušení jeho studia ke dni 5.10.2009 a ode dne 6.10.2009 žalobce opět nabyl status studenta. V odůvodnění děkan uvedl, že tak učinil k žádosti žalobce ze dne 29.9.2009 na základě dokladu o zaplacení poplatků za delší studium. Žalobce byl v rozhodnutí poučen, že může do třiceti dnů od jeho doručení podat rektorovi Univerzity Karlovy v Praze (dále jen „rektor UK“) žádost o jeho přezkoumání a rozhodnutí děkana MFF ze dne 9.10.2009, č.j.: Stud/Vše/1522 (dále též „rozhodnutí o registraci“), jímž děkan vyslovil souhlas s odkladem registrace za 2.ročník studia do dne 5.1.2010 a s dodatečným zápisem do 3.ročníku akademického roku 2009/2010 ke dni 5.1.2010. V odůvodnění tohoto rozhodnutí děkan uvedl, že tak vyhověl žádostem žalobce ze dne 29.9.2009 (žalobce požádal, aby mohl skládat zápočty a zkoušky z předmětů dříve zapsaných po dobu celého akademického roku 2009/2010. Žalobce byl v rozhodnutí poučen, že může do třiceti dnů od jeho doručení podat rektorovi UK žádost o jeho přezkoumání.

Žalobou, podanou u Městského soudu v Praze pod spisovou značkou 11A 154/2010, se žalobce domáhal přezkoumání a zrušení rozhodnutí rektora UK ze dne 29.3.2010, č.j.: 1488/10/III/Ká/Šti, kterým byla zamítnuta jeho žádost o přezkoumání a bylo potvrzeno rozhodnutí děkana MFF ze dne 3.2.2010, č.j.: Stud/Vše/221 (dále též „rozhodnutí o ukončení studia“). Tímto rozhodnutím děkan MFF ukončil žalobci studium na studijním programu matematika ode dne nabytí právní moci uvedeného rozhodnutí. V odůvodnění rozhodnutí děkan MFF uvedl, že rozhodnutím o odkladu registrace byl žalobci povolen odklad registrace za uplynulý úsek studia a zápis do dalšího ročníku do dne 5.1.2010. Žalobce se v daném termínu do dalšího úseku nezapsal, proto mu byl stanoven náhradní termín zápisu na den 21.1.2010. Výzva o náhradním termínu byla zveřejněna na úřední desce fakulty dne 5.1.2010 a sejmuta dne 2.2.2010. Žalobce se dne 21.1.2010 sice dostavil na studijní oddělení, ale odmítl se zapsat z toho důvodu, že nechtěl připustit kontrolu splnění povinností za uplynulý úsek studia. O tomto odmítnutí byl proveden písemný zápis, který student podepsal. Děkan MFF proto podle článku 6 odst.4 Studijního a zkušebního řádu Univerzity Karlovy v Praze (dále jen „SZŘ UK“) tuto skutečnost posoudil jako nesplnění požadavků, vyplývajících ze studijního programu, a podle článku 12 odst.1 písm.b) téhož předpisu žalobci studium ukončil.

Žalobou, projednávanou u Městského soudu v Praze pod spisovou značkou 11A 348/2011 (po vyloučení věci k samostatnému projednání a rozhodnutí nezrušeným výrokem č.III usnesení ze dne 3.9.2010, č.j.: 11A 78/2010-78), se žalobce domáhal přezkoumání a zrušení rozhodnutí děkana MFF ze dne 11.2.2010, č.j.: Stud/Vše/272 (dále též „rozhodnutí o nepovolení zápisu předmětů“), jímž nebyl k žádosti žalobce povolen dodatečný zápis předmětů do zimního semestru akademického roku 2009/2010. V odůvodnění tohoto rozhodnutí děkan uvedl, že zápis předmětů do uvedeného semestru je stanoven harmonogramem akademického roku 2009/2010. Jelikož děkan MFF povolil žalobci odklad registrace a zápisu, bylo v případě žalobce možné, aby provedl zápis předmětů do uvedeného semestru nejpozději při dodatečném termínu zápisu. Žalobce tak neučinil, proto jeho žádosti nebylo vyhověno.

Žalobce se podanými žalobami domáhá přezkoumání a zrušení všech čtyř shora uvedených rozhodnutí. Jelikož svá podání mnohokrát doplnil a jednotlivá rozhodnutí, stejně jako podané žaloby, jsou skutkově provázaná, soud následně předestírá souhrn argumentů žalobce, obsažených ve všech těchto žalobách a jejich doplněních. Všechny žaloby vedené u zdejšího soudu pod spisovými značkami 11A 78/2010, 11A 154/2010 a 11A 348/2011 se shodují v osobě žalobce a žalované, týkají se jednoho studia žalobce a později vydaná rozhodnutí napadená žalobou vycházejí z těch dříve vydaných, tedy spolu souvisejí. Soud

pokračování

proto uvedená řízení v souladu s ustanovením § 39 odst.1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen s.ř.s.), spojil ke společnému projednání pod sp. zn. 11A 78/2010.

Ve vztahu k rozhodnutí o ukončení přerušení studia žalobce namítá, že toto rozhodnutí je v části, v níž uvádí, že má žalobce opět status studenta, v rozporu se zákonem. Kogentní ustanovení § 61 zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách, totiž stanoví, že „*osoba, které bylo studium přerušeno, se stává studentem dnem opětovného zápisu do studia*“. Žalobce tudíž až do rozhodnutí o ukončení studia studentem nebyl a na rozhodování o jeho právech a povinnostech měly být v souladu s ustanovením § 105 zákona o vysokých školách použity obecné předpisy upravující správní řízení, tedy zákon č. 500/2004 Sb., správní řád. Žalobce dále namítá, že rozhodnutí o ukončení přerušení studia a rozhodnutí o odkladu registrace jsou ve své podstatě jediným rozhodnutím, a proto měl být žalobce podaný opravný prostředek posouzen jako podaný proti oběma těmito rozhodnutím, tím spíše když je z jeho obsahu zřejmé, že žalobce nesouhlasil s datem, na které mu byl stanoven termín zápisu.

Jak proti rozhodnutí o ukončení přerušení studia, tak proti rozhodnutí o odkladu registrace žalobce podal opravný prostředek, o němž nebylo dosud rozhodnuto, takže tato rozhodnutí nenabyla právní moci. Jelikož žalobce nebyl studentem, bylo třeba v případě opravného prostředku proti rozhodnutí o registraci užít správní řád a žalobcem podaný opravný prostředek tak byl fakticky odvoláním. I za předpokladu, že by rozhodnutí o odkladu registrace bylo rozhodnutím o právech a povinnostech studenta, musely by být splněny podmínky čl. 18 odst. 4 SZŘ UK, jenž stanoví: „*Rozhodnutí nabývá právní moci dnem poté, kdy marně uplyne lhůta pro podání žádosti o přezkoumání, nebo dnem poté, kdy se student písemně vzdal práva podat tuto žádost, anebo dnem poté, kdy bylo doručeno rozhodnutí rektora.*“ Z uvedeného je patrné, že se toto ustanovení vztahuje na všechna rozhodnutí, nikoli jen na rozhodnutí podle ustanovení § 68 odst. 3 zákona o vysokých školách. Zákon o vysokých školách nezakazuje vysoké škole, aby připustila přezkum i rozhodnutí v citovaném ustanovení neuvedených, a žalovaná tak ostatně ve vztahu k žalobci již několikrát učinila.

Žalobce se v souvislosti s nesprávným poučením obsaženým v rozhodnutí o odkladu registrace dovolává zásady ochrany své dobré víry a cituje rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11.2.2009, č.j. 1As 81/2008 – 100, podle nějž „*po celou dobu své existence až do svého eventuálního zrušení vyvolává správní akt právní následky, zakládá práva a povinnosti*“. Žalovaná tuto zásadu svým postupem nerespektovala, když její povinností bylo své rozhodnutí zrušit nebo změnit pro nezákonnost, neboť poučení je součástí rozhodnutí.

Rozhodnutí o odkladu registrace je podle názoru žalobce zmatečné, neurčité a nepřezkoumatelné, neboť předpisy, které se na věc vztahují, termíny „registrace“ a „dodatečný zápis“ neznají. Uvedený pojem je užit pouze ve Studijním a zkušebním řádu MFF ze dne 1.5.2005 (dále jen „SZŘ MFF“), dle nějž však žalobce nestuduje, a v opatření děkana – harmonogramu pro akademický rok, který však není vnitřním předpisem UK nebo MFF. Možnost odložit registraci však nezná ani uvedený studijní a zkušební řád MFF.

Žalobce se dostavil dne 21.1.2010 na studijní oddělení za účelem zápisu, avšak MFF jej odmítla zapsat s tím, že nejprve musí být provedena průběžná kontrola za 2.ročník studia. MFF však žalobce kontrolovat nemohla, neboť ten v danou chvíli nebyl studentem a tedy nebyl s MFF v žádném vztahu, který by mohl pravomoc provést kontrolu založit. Žalobci ostatně nebyla žádná taková povinnost předcházející zápis uložena. Kontrola studijních výsledků za 2.ročník studia už nadto žalobci byla provedena dne 13.11.2008. Důkazem o tom je výpis absolvovaných předmětů před datem 13.11.2008, ze kterého plyne, že žalobce

pokračování

kontrolu studia provedl (kontrolou studia se rozumí dosažení určitého počtu kreditů za dosavadní průběh studia). Jelikož byl žalobci rozhodnutím ze dne 22.10.2008 rozložen 3.ročník studia, kontrola za předchozí 2.ročník logicky proběhnout musela, stejný závěr lze vyvodit také ze zápisu provedeného dne 13.11.2008 v žalobcově výkazu o studiu. Tvzení, že zápisu bezprostředně předchází kontrola studijních povinností, ostatně nemá oporu v žádném právním předpisu. Sama žalovaná uvádí, že byla toho dne žalobci provedena „průběžná kontrola“, je však nutné upozornit na to, že SZŘ UK zná pouze průběžnou kontrolu (čl. 4 odst. 9). Žalobci není známo, že by v některém vnitřním předpisu žalované bylo stanoveno, že úspěšná kontrola se ve výkazu o studiu vyznačí jiným razítkem.

Žalovaná posoudila žalobcovu žádost o možnost vykonat zkoušky z dříve zapsaných předmětů po dobu celého akademického roku 2009/2010 jako žádost o prodloužení individuálního studijního plánu. Takový výklad je však nesprávný, neboť o stanovení individuálního studijního plánu může požádat pouze student, kterým žalobce v dané chvíli nebyl. Studijní předpisy nadto možnost „prodloužení“ individuálního studijního plánu vůbec neznají, znají pouze jeho „stanovení“. I kdyby však žalobci skutečně byl prodloužen individuální studijní plán, jednalo by se o zmatečné rozhodnutí, neboť vyučující má povinnost zkoušet pouze ve zkouškovém období, a jeho stanovení má tudíž smysl jen na jeden nebo více semestrů.

Tvrzení rektora UK, že mu byl rozhodnutím ze dne 22.10.2008, č.j. Stud/Vše/3323, stanoven individuální studijní plán pro 2.ročník, není pravdivé. Tímto rozhodnutím byl žalobci stanoven individuální studijní plán pro 3.ročník (snaha změnit uvedené rozhodnutí s odkazem na chybu v psaní dopisem ze dne 5.12.2008 je tragikomická, neboť taková změna by musela být provedena opravným rozhodnutím), nadto rozhodnutí žalobce převzal až po dni 13.11.2008, tedy tohoto dne individuální studijní plán stanoven mít nemohl.

V druhém doplnění žaloby ze dne 9.6.2010 žalobce namítá, že rozhodnutí o odkladu registrace neobsahuje odůvodnění. Odvolává se přitom na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 5.9.2007, č.j. 3As 15/2007 – 15, v němž uvedený soud „jako nepřipadnou posoudil Nejvyšší správní soud i námitku stěžovatelky, že napadené rozhodnutí nemuselo obsahovat odůvodnění, neboť zákon č. 111/1998 Sb., ve znění účinném v rozhodné době, tj. ke dni 20. 10. 2003, výslovně nestanovil povinnost odůvodňovat rozhodnutí ve věcech stanovení poplatku spojeného se studiem podle § 58 odst. 3 citovaného zákona.“

Ve vztahu k rozhodnutí o ukončení studia žalobce uvádí, že toto rozhodnutí nemohl děkan vydat, neboť žalobce v té době nebyl ve smyslu ustanovení § 61 zákona o vysokých školách studentem. Tvzení žalované, že mu umožnila konat zkoušky, je účelové, neboť ve výpisu absolvovaných zkoušek za celou dobu studia tyto zkoušky uvedeny nejsou. Uvedené rozhodnutí vydal proděkan MFF prof. A., na něhož žalobce podal dne 16.6.2009 stížnost pro hrubé porušování zákona o vysokých školách, neboť žalobci neoprávněně přerušil studium a byl zjevně podjatý. Rektor UK se ve svém rozhodnutí také vůbec nezabýval tvrdostí rozhodnutí o ukončení studia.

Ve vztahu k rozhodnutí o nepovolení zápisu předmětů žalobce uvádí, že mu byl zápis odepřen s odůvodněním, že se měl zapsat nejpozději dne 5.1.2010. Tento závěr je však v rozporu s rozhodnutím o odkladu registrace, v němž je stanoven zápis „ke dni 5.1.2010“. Slovní obrat „ke dni“ přitom vyjadřuje, že je možné zápis provést v určený a nebo v jakýkoli následující den.

pokračování

Děkan nikdy nestanovil termín zápisu do studia, a nemohl tudíž stanovit ani jeho náhradní termín. To, že se má žalobce k zápisu dostavit dne 5.1.2010, mu bylo oznámeno dopisem, tedy v rozporu s článkem 4 odst. 5 SZŘ UK, který pro oznámení termínů zápisu vyžaduje formu zveřejnění na úřední desce. Tím, že MFF v napadeném rozhodnutí opětovně odmítla provést zápis, jednala v rozporu se zákonem o vysokých školách a vnitřními předpisy, neboť podle ustanovení § 62 uvedeného zákona a podle článku 5 SZŘ UK má žalobce na zápis do studia respektive na zápis studijních předmětů právo.

Správní orgány při svém postupu nerespektovaly základní zásady správního řízení, například zásadu smírného odstranění rozporů, proklientského přístupu, ochrany práv nabytých v dobré víře a dále se nesnažily, aby nevznikaly zbytečné náklady.

Žalobce vzhledem ke shora uvedenému navrhl, aby soud všechna žalobou napadená rozhodnutí zrušil a přiznal žalobci náhradu nákladů řízení.

Žalovaná ve svém vyjádření nejprve shrnula dosavadní průběh studia žalobce a popsala situaci bezprostředně předcházející vydání žalobou napadených rozhodnutí.

Dne 29.9.2009 bylo na MFF doručeno oznámení žalobce, že požadované poplatky za delší studium, kvůli nimž mu bylo studium přerušeno, již uhradil (uvedené doložil výpisem z účtu) a že žádá o obnovení studia. Současně žalobce požádal o možnost vykonat zápočty, klasifikované zápočty a zkoušky z předmětů, zapsaných v akademickém roce 2007/2008 a 2008/2009 po dobu akademického roku 2009/2010.

Naposled uvedenou žádost MFF posoudila jako žádost o prodloužení individuálního studijního plánu, neboť žalobce před přerušením studia podle individuálního studijního plánu studoval: byl mu stanoven rozhodnutím ze dne 22.10.2008, č.j. Stu/Vše/3323, a spočíval v rozložení aktuálního (tj. druhého) ročníku do dvou let (akademické roky 2007/2008 a 2008/2009). Z obsahu žádosti o možnost vykonat zkoušky a zápočty z těchto dvou let v následujícím akademickém roce je zřejmé, že žalobce žádal, aby bylo v jeho případě postupováno jinak, než je obvyklé, tj. individuálně. Ke skutečnosti, že bylo v rozhodnutí o stanovení individuálního studijního plánu uvedeno, že se žalobci rozkládá třetí a nikoli druhý ročník, žalovaná uvádí, že se jednalo o pouhou chybu v psaní, která nemohla mít vliv na to, ve kterém úseku studia žalobce skutečně studoval.

Žalobcova námitka, že rozhodnutí o ukončení přerušení studia je v části, v níž uvádí, že má žalobce ode dne 6.10.2009 opět status studenta, v rozporu se zákonem, není důvodná. Jestliže měl žalobce o obsahu rozhodnutí jakékoli pochybnosti, mohl ve stanovené lhůtě podat opravný prostředek. Žalobce tak však neučinil, rozhodnutí nabylo právní moci a žalobce se opět stal studentem. Jeho námitka, že se nestal studentem, je vyvrácena i jeho jednáním, a to podáním žádosti o uznání zkoušky z anglického jazyka, přihlášením se a následným vykonáním několika dalších zkoušek. Žaloba proti tomuto rozhodnutí je nepřípustná, neboť žalobce nevyčerpal řádné opravné prostředky ve správním řízení.

Rozhodnutí o odkladu registrace není obsaženo ve výčtu rozhodnutí o právech a povinnostech studenta, uvedeném v ustanovení § 68 odst.3 zákona o vysokých školách a proto proti němu není opravný prostředek přípustný. Názor, že se institut přezkoumání rozhodnutí vztahuje pouze na rozhodnutí uvedená v citovaném ustanovení, konstatoval rovněž Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 21.3.2007, č.j. 3As 35/2006 – 87 (všechna citovaná rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz – poznámka soudu). Ani další námitky vůči tomuto rozhodnutí nejsou dle žalovaného důvodné. Pojem

pokračování

„registrace“ byl použit v souladu s opatřením děkana – harmonogramem pro akademický rok 2008/2009 a byl běžně používán rovněž i v předchozích harmonogramech akademických let MFF s vysvětlením, že se jedná o kontrolu splnění povinností. V harmonogramu pro akademický rok 2009/2010 je namísto pojmu „registrace“ uveden pojem „kontrola splnění povinností (dříve registrace)“. Registrace, respektive kontrola splněných povinností, tak probíhá pravidelně každý rok a námitka žalobce je nedůvodná a účelová.

Důvodná není ani námitka, že na den 21.1.2010 nebyla žalobci žádná kontrola stanovena. Z rozhodnutí o odkladu registrace je zřejmé, že mu byla registrace odložena a zápis byl stanoven na den 5.1.2010, přičemž je běžnou praxí, že před zápisem do nového ročníku musí studijní referentka provést registraci za účelem zjištění, zda má student dostatečný počet kreditů pro postup do dalšího ročníku. Termín dodatečného zápisu pak byl žalobci stanoven v souladu s článkem 4 odst.6 SZŘ UK. Co se týče slovního spojení „ke dni“, tvrzení žalobce je účelové, neboť zápis je vždy stanoven na konkrétní datum a logickým a gramatickým výkladem nelze dospět k jinému závěru, než že zápis byl stanoven na den 5.1.2010. Tvrzení, že se kontrole žalobce podrobil již dne 13.11.2008, není pravdivé. Jak vyplývá již z vyjádření děkana ke stížnosti žalobce ze dne 23.2.2010, jednalo se pouze o průběžnou kontrolu provedenou za první rok rozloženého studia a při této kontrole se pouze stáhly vykonané zkoušky a zápočty, složené v akademickém roce 2007/2008, do informačního systému Student a nekontroloval se počet získaných kreditů. Kdyby proběhla kontrola splnění povinností za daný úsek studia, musel by mít žalobce ve výkazu o studiu otiskované razítko s textem: „*Splnil podmínky pro postup do vyššího ročníku, dne ..., kreditů ..., podpis studijní referentky*“.

Důvodem pro ukončení studia žalobce bylo nezapsání se do dalšího úseku studia. Nešlo o údajný důvod, jak se žalobce domnívá, neboť došlo k naplnění ustanovení článku 4 odst. 6 věta první a druhá SZŘ UK, dle něhož pokud se student v daném termínu nezapíše do příslušného úseku studia, zveřejní fakulta na úřední desce výzvu, aby se dostavil k náhradnímu termínu zápisu. Pokud se student nezapíše ani v náhradním termínu, posuzuje se tato skutečnost tak, že nastal případ uvedený v článku 12 odst.1 písm.b) SZŘ UK.

K námitce ohledně oznámení termínu zápisu žalovaná uvedla, že řádné termíny zápisu do akademického roku 2009/2010 byly v souladu s článkem 4 odst.5 SZŘ UK na úřední desce zveřejněny. Ovšem v žalobcově případě šlo o dodatečný termín zápisu, který byl určen děkanem MFF v rámci individuálního studijního plánu a na úřední desce být zveřejněn nemusel, neboť byl žalobci oznámen v rozhodnutí o odkladu registrace. Výzva k zápisu v náhradním termínu byla na úřední desce zveřejněna. Je logické, že se při stanovení termínů zápisu postupuje odlišně u studentů, kteří mají povolen individuální studijní plán. Účelem individuálního studijního plánu je upravit průběh studia studenta odlišně od běžného průběhu studia tak, aby mohl studovat individuálně, tedy zejména konat individuálně zkoušky. V žádném případě nejde o porušení vnitřních předpisů univerzity, postupováno je zcela v souladu s předpisy s odlišnostmi stanovenými v rozhodnutí o povolení individuálního studijního plánu. Podle článku 5 Pravidel pro organizaci studia na MFF (dále též „POS MFF“) se podrobnosti o individuálním studijním plánu nestanoví, použije se tedy článek 4 odst.12 SZŘ UK. Právě proto, že se na žalobce nevztahuje SZŘ MFF, nemohou se na něj vztahovat ani ustanovení článku 13 odst.10 a 17 tohoto předpisu a žalobci tedy bylo možné povolit odklad registrace. Opatření děkana (tj. harmonogram akademického roku) je prováděcím předpisem k POS MFF a SZŘ MFF. Logicky tak lze dovodit, že lze-li individuální studijní plán povolit, lze jej rovněž prodloužit.

pokračování

Stížnost žalobce ze dne 16.6.2009 byla vyřízena dopisem ze dne 23.6.2009, který sám žalobce přikládá k žalobě; na stížnosti studentů se vzhledem k ustanovení § 68 odst.1 zákona o vysokých školách správní řád nevztahuje. Z vyjádření děkana MFF, který byl rovněž přítomen jednání se žalobcem, bylo zjištěno, že tvrzení žalobce o tom, že podle jeho slov „...bylo v jeho případě postupováno jinak než v případě obdobných“, není důvodné. Proděkan MFF pro studijní záležitosti žalobci dne 27.1.2010 neoznámil, že mu studium ukončí a že tak činí jen v jeho případě; ukončení studia v případě nezapsání se ani v náhradním termínu je na Univerzitě Karlově v Praze běžným způsobem ukončení studia a žalobce není prvním ani jediným jejím studentem, kterému bylo z tohoto důvodu studium ukončeno.

Žalovaná na základě shora uvedeného navrhl, aby soud žalobu proti rozhodnutí o ukončení přerušení studia jako nepřípustnou odmítl a ostatní žaloby jako nedůvodné zamítl.

Městský soud v Praze nejprve zjistil, že jsou splněny podmínky řízení, přičemž se řídil závazným právním názorem Ústavního soudu, vyjádřeným v nálezu sp.zn. IV. ÚS 3476/11, podle něhož nesprávné poučení o možnosti opravného prostředku sice nezakládá přípustnost opravného prostředku, nicméně lhůta pro podání správní žaloby se počítá až od okamžiku, kdy je žalobci doručeno rozhodnutí o tomto opravném prostředku, případně kdy se žalobce o nesprávnosti poučení od příslušného správního orgánu dozví. Zdejší soud tak přehodnotil proto svůj dřívější názor, že byla žaloba proti rozhodnutí o ukončení přerušení studia a proti rozhodnutí o odkladu registrace podána opožděně a vychází ze závěru, že všechny žaloby byly podány včas.

Následně soud na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů a vycházel při tom ze skutkového a právního stavu, který zde byl v době vydání napadeného rozhodnutí podle ustanovení § 75 odst.1 a 2 soudního řádu správního.

Při ústním jednání u Městského soudu v Praze dne 28.2.2013 zástupce žalobce s odkazem na námitky, jež jsou uvedeny v podaných žalobách, navrhl, aby soud žalobě v plném rozsahu vyhověl, aby bylo zrušeno rozhodnutí č.j.: Stud/Vše/1521 v části, v níž je deklarováno, že žalobce má opět statut studenta a dále aby byla zrušena další tři navazující rozhodnutí žalovaného a to rozhodnutí čj: Stud/Vše/1522, čj: Stud/Vše/272 a čj: 1488/10/III/Ká/Šti a věc byla vrácena žalovanému k dalšímu řízení.

Zástupkyně žalované u jednání soudu odkázala na písemné vyjádření k podaným žalobám, ve kterých se žalovaný vyjádřil i k námitkám, které při jednání přednesl žalobce. Ve vztahu k rozhodnutí ze dne 9.10.2009, č.j.: Stud/Vše/1521 navrhuje, aby soud žalobu odmítl, protože žalobce nevyužil řádný opravný prostředek ve vztahu k tomuto rozhodnutí. Tuto skutečnost konstatovaly v této věci i Nejvyšší správní soud a Ústavní soud. Pokud jde o další žalobou napadená rozhodnutí, má žalovaná za to, že žaloba není důvodná a proto ve vztahu k těmto třem dalším rozhodnutím navrhuje její zamítnutí.

Žalobce zdůraznil, že ve vztahu k rozhodnutí č.j. Stud/Vše/1522 namítal nepřezkoumatelnost tohoto rozhodnutí, když správní orgán rozhodoval o něčem, o co vůbec žalobce nežádal. Žalovaný stále používá pojem „registrace“, přitom v žádném právním předpisu tento pojem není obsažen a není obsažen ani v předpisech Univerzity Karlovy. K dotazu na Ministerstvu školství bylo žalobci sděleno, že případně interní předpisy mohou být předloženy na výzvu soudu, on sám má proto tedy k dispozici pouze neověřené kopie z internetu. Pokud jde o rozhodnutí č.j.: Stud/Vše/1521, je mu žalovaným vytýkáno, že ve vztahu k tomuto rozhodnutí nevyčerpal opravné prostředky. S tím žalobce nesouhlasí, když z odvolání ze dne 10.12.2009 vyplývá, že sice toto podání označil jako odvolání proti

pokračování

rozhodnutí Stud/Vše/1522, nicméně z obsahu tohoto podání je zřejmé, že brojil i mimo jiné proti tomu, že mu je bráněno ve výkonu práva vykonávat zkoušky po celý akademický rok. Je tedy z obsahu patrné, že jeho námitky směřují i proti rozhodnutí čj: Stud/Vše/1521. Pokud jde o rozhodnutí o ukončení studia ze dne 29.3.2010, žalobce namítá, že nebyl do studia zapsán, zmínka o zápisu není v žádných dokumentech. Poukazuje na to, že k datu 6.10.2009 mu bylo tvrzeno, že k tomuto datu bylo rektorem napsáno rozhodnutí rukou, posléze bylo vydáno až dne 9.10.2009 a k poštovní přepravě pak bylo v rozporu s interními předpisy samotného žalovaného podáno až dne 29.10.2009. Žalobce tvrdí, že po přerušení studia dne 3.8.2009 nebyl zapsán do studia, není o tom žádný doklad a vyplývá to i z Výkazu o studiu na vysoké škole. Pokud by byl zapsaným studentem, nemohl by v odvolání ze dne 10.12.2009 tvrdit, že studentem není. Poukazuje na obsah celého odvolání, které cituje a předkládá Harmonogram akademického roku 2009/2010 ze kterého vyplývá, že zimní semestr započal dne 29.9.2009. K rozhodnutí o ukončení studia cituje obsah žádosti o přezkum rozhodnutí a dovozuje, že je rozhodnutí v této věci nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, neboť nebyla vyvrácena jeho námitka, v níž poukazoval na předcházející rozhodnutí č.j.: Stud/Vše/1521 a 1522. V bližších podrobnostech odkazuje na podanou žalobu. Dále žalobce zdůraznil, že kontrola jeho studijních výsledků byla provedena dne 13.11.2008, splnil tedy podmínku, že se musel podrobit kontrole studia za druhý ročník a i to je rovněž zřejmé z výkazu o studiu na vysoké škole, který předkládá k nahlédnutí. V podrobnostech pak odkazuje na písemné vyhotovení žaloby.

Soud při jednání konstatoval doklady, předložené žalobcem, a to Harmonogram akademického roku 2009/2010, ze kterého vyplývá, že výuka v zimním semestru započala dnem 29.9.2009. Z Výkazu o studiu na vysoké škole soud zjistil, že obsahuje otisk razítka zápisu ze dne 26.3.2009. Z čísla listu 13 tohoto výkazu pak je zřejmé, že dne 6.1.2010 vykonal žalobce zápočet, 19.1.2010 vykonal zkoušku z předmětu: Úvod do teorie grup Na Lg 017 a dne 28.1.2010 vykonal zkoušku z předmětu Okruhy moduly Na Lg 028.

Správní soudnictví je institutem, který slouží k zajištění právní ochrany fyzických a právnických osob, které byly rozhodnutím správního orgánu zkráceny na svých subjektivních právech. Proto žaloba proti rozhodnutí správního orgánu musí obsahovat nejen tvrzení o tom, že žalobce byl zkrácen na svých právech, ale i specifikaci toho, jakým porušením zákona v napadeném rozhodnutí byl žalobce na svých právech zkrácen, tedy uvedení důvodů, z nichž žalobce považuje rozhodnutí správního orgánu za nezákonné.

Možnost napadení pravomocného správního rozhodnutí a zejména možnost jeho zrušení soudem je bezesporu určitým zásahem do principu právní jistoty. Proto zákon stanoví, že žalobce může namítat jen tu nezákonnost rozhodnutí, kterou byl zkrácen na svých právech, přičemž zkrácením na právech je pak nutno rozumět nejen zkrácení na právech hmotných, ale i na právech procesních (ustanovení § 65 s.ř.s.).

V první řadě však považuje Městský soud v Praze za nezbytné uvést, že podle ustanovení § 71 odst. 1 s.ř.s. je jednou z podstatných náležitostí žaloby podané ve věci tzv. správního soudnictví uvedení žalobních bodů tzn. uvedení toho, z jakých skutkových a právních důvodů považuje žalobce napadené výroky rozhodnutí za nezákonné. Podle druhého odstavce uvedeného ustanovení rozšířit žalobu o další žalobní body lze jen ve lhůtě pro podání žaloby (tzn. ve lhůtě dvou měsíců od doby, kdy bylo rozhodnutí žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou). Z uvedených ustanovení vyplývá, že soud může napadené rozhodnutí v tomto případě přezkoumat pouze se zřetelem ke skutečnostem, které žalobce v podané žalobě výslovně uvedl, neboť následně žaloby ve lhůtě pro jejich podání k soudu

pokračování

doplňovány nebyly a k doplněním a upřesněním žaloby po uplynutí uvedené lhůty (včetně uvádění nových skutečností při ústním jednání u soudu) již soud přihlédnout nemohl.

Žaloba ve všech třech případech – tak jak byla žalobcem formulována – je podle názoru soudu na samé hranici, která ještě umožňuje soudu konkrétní, věcný a srozumitelný přezkum napadeného rozhodnutí. Značně obsáhlý a souvislý text žaloby, v němž lze jen obtížně jednoznačně určit, zda namítané vady se vztahují k rozhodnutí správního úřadu prvního stupně nebo i k rozhodnutí žalobou napadenému, zda a jaké konkrétní vady prvoinstančního rozhodnutí byly žalobcem vytknuty v odvolání a jak s nimi naložil odvolací správní úřad, to vše umožnilo Městskému soudu v Praze provést přezkum žalobou napadeného rozhodnutí do jisté míry obecným způsobem vyjma těch námitek, které svojí určitostí a srozumitelností byly způsobitelné k tomu, aby se jimi soud zabýval podrobně a individuálně.

Stěžejní námitka žalobce spočívá v tom, že rozhodnutí č.j.: Stud/Vše/1521 o ukončení přerušení studia je v části, v níž uvádí, že žalobce má ode dne 6.10.2009 opět status studenta, neplatné. O tom, že žadatel opět nabývá status studenta, nemůže podle názoru žalobce rozhodnout děkan, nýbrž status studenta měl žalobce nabýt až zápisem, na nějž mu rozhodnutím o ukončení studia mělo vzniknout právo. Postup děkana, který rozhodl, že se žalobce opět stává studentem ke dni 6.10.2009, tak byl v rozporu se zákonem. Žalobce tvrdí, že opravný prostředek (nazvaný „odvolání“) proti rozhodnutí o odkladu registrace, se vztahoval rovněž na rozhodnutí o ukončení přerušení studia. Žalobce dále vyjadřuje přesvědčení, že se v podstatě jedná o jediné a nikoli o dvě samostatná rozhodnutí.

Tento názor však podle názoru soudu nemá oporu v obsahu spisového materiálu: prvním rozhodnutím bylo žalobci ukončeno přerušení studia a bylo rozhodnuto o tom, ke kterému dni opět nabývá status studenta, druhým rozhodnutím pak bylo rozhodnuto o jeho individuálním studijním plánu, což je nepochybně věcně zcela odlišná otázka. Ostatně žalobce sám podal dne 25.9.2009 dvě samostatné žádosti, obsahem odpovídající dvěma uvedeným rozhodnutím. Není tedy pochyb, že děkan MFF vydal dne 9.10.2009 dvě samostatná rozhodnutí.

Podáním ze dne 11.12.2009, označeným jako „Odvolání proti rozhodnutí č.j. Stud/Vše/1522“, se žalobce domáhal toho, aby mu rektor UK dovolil skládat zápočty a zkoušky z předmětů dříve zapsaných po dobu celého akademického roku 2009/2010. Uvedené rozhodnutí podle názoru žalobce zcela nevyhovuje jeho žádosti a klade na něj požadavky, které nevyplývají ze studijních předpisů. Žalobce dále vyjádřil nespokojenost s tím, že mu byl zápis stanoven až na den 5.1.2010, když podle něj nic nebránilo tomu, aby se býval mohl zapsat již v říjnu 2009. Žalobce se tak v důsledku toho podle svého tvrzení nemohl účastnit zápočtových písemek, jež jsou nutné k úspěšnému pokračování studia.

Z obsahu podání žalobce ze dne 11.12.2009 je podle názoru soudu zcela jednoznačně seznatelné, že směřuje pouze proti rozhodnutí o odkladu registrace - je označeno jako „Odvolání proti rozhodnutí č.j. Stud/Vše/1522“ a ani v textu samotném není o rozhodnutí č. j. Stud/Vše/1521 jediná zmínka; žalobce argumentuje vždy ve vztahu k rozhodnutí o odkladu registrace. Je pravdou, že v něm žalobce vyjadřuje svou nespokojenost s tím, že nadále nebude mít práva studenta, to však nelze bez dalšího vyložit jako námitky proti rozhodnutí, jímž mu byl status studenta přiznán; námitky vůči tomuto rozhodnutí, jež žalobce zformuloval v řízení před soudem, v tomto jeho „odvolání“ obsaženy nejsou. Tvrzení žalobce, že je uvedené podání žádostí o přezkoumání rovněž ve vztahu k rozhodnutí č.j. Stud/Vše/1521, tudíž neshledal soud důvodné.

pokračování

Žalobce nevyčerpal řádné opravné prostředky v řízení před správním orgánem, které připouští zvláštní zákon a žaloba je tudíž podle ustanovení § 68 písm.a) soudního řádu správního ve vztahu k tomuto žalobou napadenému rozhodnutí nepřipustná. Soud ji proto v souladu s ustanovením § 46 odst.1 písm.d) s.ř.s. odmítl. Na okraj soud podotýká, že co se týče otázky, zda žalobce podal žádost o přezkoumání rovněž ve vztahu k rozhodnutí o ukončení přerušení studia, stejný názor jako zdejší soud vyjádřily i Nejvyšší správní soud a Ústavní soud.

Důsledkem toho, že žalobce ve správním řízení nijak nebrojil proti rozhodnutí, jímž mu bylo přerušeno studia ukončeno a dle něj získal ke dni 6.10.2009 opět status studenta, bylo, že žalobce status studenta v souladu s výrokem uvedeného rozhodnutí skutečně získal. Výrok předmětného rozhodnutí je v tomto smyslu jednoznačný a nepřipouští odlišný výklad. Žalobcovy námitky o tom, že až do rozhodnutí o ukončení studia ze dne 3.2.2010 vůbec studentem nebyl, tudíž nemohou obstát. Z některých vyjádření žalobce vyplývá, jako by žalobce zaměňoval dva druhy zápisu - zápis do studia, v jehož důsledku opětovně nabyl status studenta (což se stalo rozhodnutím o ukončení přerušování studia), a zápis do konkrétního ročníku, který si musel teprve nechat provést, pokud chtěl postoupit do dalšího ročníku. Že si však žalobce byl tohoto rozdílu vědom a že věděl, že opět získal status studenta a má tedy práva s tímto statutem spjatá (právo konat zápočty, zkoušky a podobně), vyplývá z jeho skutečného jednání, neboť žalobce poté, co děkan rozhodl, že žalobce ke dni 6.10.2009 opět nabývá status studenta, fakticky začal studovat. Ze studijního spisu i Výkazu o studiu žalobce vyplývá, že dne 29.10.2009 požádal o uznání zkoušky z anglického jazyka, dále žalobce dne 10.11.2009 vykonal zkoušku z předmětu „úvod do komplexní analýzy“, dne 9.12.2009 konal zkoušku z předmětu „základy numerické matematiky“, dne 6.1.2010 získal zápočet z předmětu „úvod do teorie grup“ a dne 20.1.2010 konal z tohoto předmětu zkoušku. Žalobce tyto skutečnosti nerozporuje (například v žádosti o přezkoumání rozhodnutí o registraci výslovně uvádí, že od převzetí tohoto rozhodnutí získal již 15 kreditů), pouze upozorňuje na to, že ve výpisu absolvovaných předmětů ze dne 25.5.2010 výsledky těchto zkoušek a zápočtu nejsou uvedeny; důvod, proč tomu tak je, však není v této věci předmětem soudního přezkumu. Tvrzení žalobce, že mu žalovaná bránila ve studiu, vyznívají ve světle uvedených skutečností účelově - kdyby žalobce nebyl studentem, uvedené zkoušky by vykonávat nemohl.

Ve vztahu k rozhodnutí č.j. Stud/Vše/1522, o odkladu registrace, žalobce tvrdí, že poučení o možnosti podat žádost o přezkoumání, jež je v něm obsaženo, není ze strany MFF nesprávným poučením, nýbrž MFF dobrovolně rozšířila okruh rozhodnutí, na něž se vztahuje ustanovení § 68 odst. 3 zákona o vysokých školách, která tedy musí být vyhotovena písemně, musí obsahovat odůvodnění a poučení o možnosti podat žádost o přezkoumání a musí být studentovi doručena do vlastních rukou. V takovém postupu zákon MFF nebrání, zákon toliko stanovuje okruh rozhodnutí, u nichž tento standard dodržen být musí.

SZŘ UK ve své části V. („Práva a povinnosti studentů, řízení v prvním stupni“), článku 15 odst.5, stanoví, že „rozhodnutí podle § 68 odst. 3 zákona o vysokých školách musí být vyhotoveno písemně a musí obsahovat výrok, odůvodnění a poučení o možnosti podat žádost o přezkoumání“. Z toho a *contrario* vyplývá, že na jiná rozhodnutí než na ta, která jsou v ustanovení § 68 odst.3 zákona o vysokých školách, se tato povinnost nevztahuje. Není přitom pochyb o tom, že uvedené rozhodnutí mezi ně nespadá. Článek 18 odst. 4, nacházející se v části VII. („Doplňující ustanovení“) stanoví, že „rozhodnutí nabývá právní moci dnem poté, kdy marně uplyne lhůta pro podání žádosti o přezkoumání, nebo dnem poté, kdy se student písemně vzdal práva podat tuto žádost, anebo dnem poté, kdy bylo doručeno rozhodnutí rektora.“ Toto rozhodnutí je zařazeno mezi doplňující ustanovení a ani z jeho

pokračování

dikce nevyplývá závěr, že by mělo založit přípustnost opravného prostředku v případě dalších rozhodnutí, než jsou rozhodnutí uvedená v ustanovení § 68 odstavci 3 zákona o vysokých školách. Ustanovení článku 18 odst. 4 se tak vztahuje pouze na ta rozhodnutí, proti nimž je podání žádosti o přezkoumání přípustné, tedy na rozhodnutí, vymezená v ustanovení § 68 odst.3 zákona o vysokých školách. Rozhodnutí o odkladu registrace mezi tato rozhodnutí nepatří a proto proti němu nelze žádost o přezkoumání podat.

Související otázkou je, zda bylo rozhodnutí o odkladu registrace ke dni 5.1.2010, kdy měl žalobce splnit povinnosti v něm uložené (tj. nechat provést registraci a zapsat se do 3.ročníku), v právní moci, neboť kdyby tomu tak nebylo, nebylo by možné vyvodit následky z nesplnění těchto povinností, jak to provedla MFF a potvrdila žalovaná UK. Ústavní soud ve shora citovaném nálezu vyslovil právní názor, že nesprávné poučení o možnosti podat opravný prostředek sice nezakládá přípustnost opravného prostředku, nicméně lhůta pro podání správní žaloby se počítá až od okamžiku, kdy je žalobci doručeno rozhodnutí o tomto opravném prostředku, případně kdy se žalobce o nesprávnosti poučení od příslušného správního orgánu dozví. Ani nesprávné poučení o možnosti podat opravný prostředek však nemůže podle názoru zdejšího soudu mít vliv na okamžik nabytí právní moci rozhodnutí, v němž je toto poučení obsaženo. Pravomocné rozhodnutí správního orgánu má právní účinky pro své adresáty i pro orgány veřejné moci, získává vlastnost určité nezměnitelnosti a správnosti a v řadě případů na něj navazují další správní rozhodnutí či jiné právně významné skutečnosti, proto je přesné určení okamžiku, v němž rozhodnutí nabude právní moci, mimořádně důležité. Určení okamžiku nabytí právní moci je stanoveno zákonem, nemůže se odvíjet od obsahu poučení, obsaženého v tom kterém konkrétním rozhodnutí, čímž by se – ač rozhodnutí by již bylo vydáno – dostalo do dispoziční sféry správního orgánu. V projednávané věci by takový postup měl za následek, že by žalobce sice byl na základě rozhodnutí o ukončení přerušení studia studentem, avšak nebylo by mu – a to pouze v důsledku pochybení MFF – povoleno vykonávání zápočtů a zkoušek z předcházejících dvou let i v akademickém roce 2009/2010, jak o to požádal, a nemohl by se ani zapsat do 3.ročníku. To vše v situaci, kdy je s pokračováním studia žalobce spjata povinnost platit poplatky za delší studium, proti které žalobce v průběhu správního řízení usilovně brojil. Ukončení právě popsaného stavu by přitom záviselo výlučně na tom, kdy žalovaná rozhodne o žalobcově nepřipustném opravném prostředku, případně kdy jej vyrozumí o nesprávnosti poučení, obsaženého v rozhodnutí o odkladu registrace. Soud na základě výše uvedené argumentace považuje za nepřipustné, aby následky pochybení správního orgánu, spočívající v nesprávném poučení o opravném prostředku, tímto způsobem nesl ke své tíži a újmě účastník řízení. Tvrzení žalobce, že byl na základě nesprávného poučení v dobré víře, že obě rozhodnutí ze dne 9.10.2009 dosud nenabyla právní moci, není věrohodné, neboť žalobce se fakticky choval, jako by právní moc již nabyla: jak soud již výše uvedl, žalobce v zimním semestru akademického roku 2009/2010 vykonával zkoušky (tedy studoval) a dostavil se rovněž v určeném termínu dne 21.1.2010 k náhradnímu zápisu s tím, že má na tento den stanoven náhradní termín zápisu (dokládá to zápis o žalobcově návštěvě studijního oddělení z uvedeného dne, který je založený ve spisu). Poučení, že je proti rozhodnutí o odkladu registrace přípustná žádost o přezkoumání, tudíž nemělo v posuzované věci žádný vliv na to, že uvedené rozhodnutí nabylo právní moci doručením žalobci, tedy dne 9.11.2009.

Žalobce dále namítá, že rozhodnutí o odložení registrace neobsahovala odůvodnění. Jak je z uvedeného rozhodnutí patrné, odůvodnění ve skutečnosti obsahuje jedinou větu ve znění: „*Vyhověl jsem Vašim žádostem ze dne 29. 9. 2009.*“ Tuto žalobní námitku však žalobce uplatnil poprvé ve svém podání ze dne 9.6.2010, došlém soudu dne 14.6.2010 a tedy opožděně. Jak již bylo výše uvedeno, podle ustanovení § 71 odst. 2 soudního řádu správního může žalobce rozšířit žalobu o další žalobní body jen ve lhůtě pro podání žaloby. Lhůta pro

pokračování

podání žaloby začala žalobci běžet ode dne, kdy mu bylo doručeno sdělení žalované o nesprávnosti poučení o přípustnosti opravném prostředku, tedy ode dne 4.2.2010. Jelikož lhůta pro podání žaloby činí podle ustanovení § 72 odst.1 citovaného zákona dva měsíce, žalobce rozšířil žalobní body zjevně po jejím uplynutí a soud se tudíž touto žalobní námitkou zabývat nemohl.

Žalobce dále namítá, že povinnost uložená mu rozhodnutím o odkladu registrace, aby si nechal provést kontrolu za 2.ročník a aby se zapsal do 3.ročníku, je nesmyslná, neboť mu byla kontrola za 2.ročník provedena již dne 13.11.2008 a téhož dne byl rovněž zapsán do 3.ročníku.

Z výkazu o studiu, který žalobce soudu předložil, je zřejmé, že do něj byl žalobci dne 13.11.2008 proveden záznam s označením „ZÁPIS“, není z něj však patrné, o zápis jaké povahy se jednalo; zároveň v tomto výkazu o studiu není obsažen žádný zápis vztahující se k případné provedené kontrole. Nicméně žalovaná připouští, že dne 13.11.2008 žalobci kontrolu provedla. Podle žalované se však jednalo o specifickou kontrolu a zápis mezi prvním a druhým rokem rozloženého druhého ročníku (o toto rozložení žalobce požádal a bylo mu vyhověno, když mu byl rozhodnutím ze dne 22.9.2008 stanoven individuální studijní plán), které kvůli specifikům individuálního studijního plánu nemají totožné důsledky jako „řádná“ kontrola a zápis upravené ve vnitřních předpisech žalované. Při provedené kontrole byly pouze staženy do programu „Student“ zápočty a zkoušky vykonané žalobcem v akademickém roce 2007/2008 a žalobce byl zapsán toliko do akademického roku 2009/2010, nikoli do dalšího ročníku. Povinnost nechat si provést v každém roce obnoveného studia kontrolu byla žalobci ostatně uložena spolu se stanovením individuálního studijního plánu. Skutečnost, že tato kontrola a zápis v rámci individuálního studijního plánu nejsou upraveny vnitřními předpisy žalované nebo MFF, je dána specifičností individuálního studijního plánu a tím, že SZŘ UK nestanoví žádné jeho podrobnosti.

Lze dovodit, že MFF kontrolu a zápis v rámci rozloženého studia 2.ročníku uskutečnila dříve, než rozhodnutí, jímž bylo žalobci studium 2.ročníku rozloženo do dvou let, nabylo právní moci. Tato skutečnost by však mohla ve svém důsledku způsobit toliko neúčinnost provedené kontroly a zápisu, neboť v dané situaci pro ně neexistoval podklad a neexistovaly ani okolnosti – individuální studijní plán žalobce – s nimiž počítaly; z podstaty věci (jednalo se o jiný druh kontroly a zápisu, vlastní pouze rozloženému studiu v rámci individuálního studijního plánu) však nemohla způsobit závěr, který v podané žalobě vyvozuje žalobce, totiž že byla žalobci provedena průběžná kontrola za 2.ročník studia ve smyslu článku 4 odst.9 SZŘ UK a že byl zapsán do 3.ročníku.

Žalobce vyjadřuje názor, že kontrolou studia se rozumí dosažení určitého počtu kreditů za dosavadní průběh studia. Tento závěr však odporuje znění článku 4 odst.9 SZŘ UK, který stanoví, že „*průběžnou kontrolou studia se rozumí kontrola celkového studentem získaného počtu kreditů za dosavadní průběh studia*“, a ostatně i významu slova „kontrola“, který spočívá v tom, že se aktivně srovnává soulad něčeho s něčím od prvního odlišným. V daném případě je smyslem kontroly zjistit soulad či nesoulad skutkového stavu (počtu získaných kreditů) s požadavky obsaženými v právních předpisech; aby byl žalobcův výklad správný, podtržené slovo „kontrola“ by muselo být nahrazeno slovem „dosažení“. K provedení průběžné kontroly tedy nepostačuje pouhé dosažení určitého počtu kreditů, nýbrž je vyžadován rovněž určitý úkon ze strany vysoké školy, tj. provedení kontroly. V provedeném záznamu samotném ostatně není ani náznakem obsažena informace, že byla provedena kontrola za 2.ročník, jak mylně dovozuje žalobce, nebo že by důsledkem záznamu měl být zápis žalobce do 3.ročníku.

pokračování

Žalobce se přitom v době vydání rozhodnutí o odkladu registrace v žádném případě nemohl domnívat, že mu byl rozhodnutím ze dne 22.10.2008 rozložen do dvou let 3.ročník a že byl dne 13.11.2008 zapsán do 3.ročníku. Nejen proto, že by rozhodnutí o rozložení 3.ročníku bylo vydáno v době, kdy žalobce ve 3.ročníku nestudoval, nýbrž i proto, že sám žalobce požádal o rozložení ročníku během svého studia 2.ročníku a tedy zřejmě žádal o rozložení 2.ročníku, neboť kdyby splňoval podmínky pro ukončení 2.ročníku, mohl by se rovnou zapsat do 3.ročníku a nemusel by žádat o rozložení ročníku s tím, že nestihl „úspěšně uzavřít některé zapsané předměty“. Žalobce o rozložení ročníku požádal v době, kdy neměl provedenu kontrolu za 2.ročník ani nebyl zapsán do 3.ročníku, proto tuto žádost nelze vyložit jinak, než že požádal o rozložení 2.ročníku (v předmětné žádosti neuvedl nic, co by tomuto výkladu odporovalo). To, že se v případě „rozložení 3.ročníku“ rozhodnutím ze dne 22.10.2008 jednalo o chybu v psaní a správně mělo být uvedeno „rozložení 2.ročníku“, bylo žalobci zřejmé i z dopisu MFF ze dne 5.12.2008, jímž mu byla tato chyba oznámena. Soud si je samozřejmě vědom toho, že tato chyba v psaní nebyla opravena v souladu s procesními předpisy, když MFF měla správně vydat opravné rozhodnutí. Nicméně i z této okolnosti je zřejmé, že je žalobcovo tvrzení o nesmyslnosti výroku rozhodnutí o odkladu registrace spočívající v tom, že žalobci již byla kontrola za 2.ročník provedena a do 3.ročníku byl již zapsán, ryze účelové a neodpovídá skutečnosti.

Žalobce se ve svých pozdějších podáních, doručených soudu v této věci, snažil předeštíť alternativní verzi událostí, dle níž mu byla dne 13.11.2008 řádně provedena průběžná kontrola za 2.ročník a byl zapsán do 3.ročníku, a to s cílem dosáhnout zrušení později vydaných, žalobou napadených rozhodnutí. K „vytvoření“ této konstrukce žalobce využil dvou dílčích procesních pochybení MFF v roce 2008 (chyba v psaní, předčasné provedení specifické kontroly a zápisu v rámci individuálního studijního programu), nicméně jak soud již výše podrobně vyložil, tato pochybení nemohla mít ty důsledky, které jim přisuzuje žalobce; žalobce si byl dobře vědom skutečné povahy těchto pochybení a jeho argumentace je podle názoru soudu zcela účelová.

Rozhodnutí o odkladu registrace považuje žalobce za zmatečné, neboť předpisy na věc dopadající instituty „registrace“ (stejně jako její odklad) a „dodatečný zápis“ neznají.

K uvedené námitce považuje soud za potřebné uvést, že institut registrace je obsažen ve Studijním a zkušebním řádu MFF ze dne 1.4.2005, jehož článek 13 odst.10 stanoví, že „*zkoušky je nutno složit nejpozději k poslednímu dni období určeného harmonogramem akademického roku pro kontrolu studijních povinností za uplynulý úsek studia (tzv. registrace)*“, a dále v opatřeních děkana MFF – Harmonogramu pro akademické roky 2008/2009 i 2009/2010. Tvrzení žalobce, že tato opatření děkana nejsou vnitřními předpisy UK ani MFF a nelze se na ně tudíž odvolávat, neodpovídá skutečnosti; opatření děkana – Harmonogram akademického roku - je prováděcím předpisem k opatření rektora UK č. 19/2006, kterým se prozatímně stanoví pravidla pro organizaci studia na Fakultě sociálních věd, První lékařské fakultě, Fakultě tělesné výchovy a sportu, Husitské teologické fakultě, Lékařské fakulty Hradec Králové, Filozofické fakultě, Matematicko-fyzikální fakultě a Lékařské fakultě Plzeň, které ve svém článku č. 14/MFF zmocňuje děkana k upravení podrobností o organizaci studia v bakalářských a magisterských studijních programech. V harmonogramu pro akademický rok 2008/2009 je do dne 30.9.2008 stanovena „*Registrace – kontrola splnění povinností za ak. r. 2007/2008*“, v harmonogramu pro akademický rok 2009/2010 je sice do dne 25.9.2009 stanovena „*Kontrola splnění povinností za ak. r. 2008/2009 ... (dříve registrace)*“, a pojem „registrace“ už tudíž není aktuálně používaným termínem, avšak tím, že je pojem „registrace“ obsažen v aktuálním harmonogramu alespoň v této podobě, nemohly vyvstat nejmenší pochybnosti o významu pojmu „registrace“, jak je

pokračování

použit v rozhodnutí o odkladu registrace. Pro dokreslení vzniklé situace soud podotýká, že pojem „registrace“ byl obsažen rovněž v rozhodnutí ze dne 22.10.2008, jímž byl žalobci stanoven individuální studijní plán, a žalobce proti jeho použití zjevně nijak nebrojil.

Soud na tomto místě opětovně zdůrazňuje, že žalobci byl stanoven individuální studijní plán. Proto je třeba jeho námitky, že o prodloužení individuálního studijního plánu v žádosti ze dne 25. 9. 2009 nežádal, případně že takovou žádost podat nemohl, neboť nebyl v tu dobu studentem a individuální studijní program lze stanovit jen na žádost studenta, považovat za účelové. Jak je patrné z textu žádosti samotné, žalobce požádal „o možnost vykonat zápočty, klasifikované zápočty a zkoušky z předmětů zapsaných v akademickém roce 2007/2008 a 2008/2009 po dobu akademického roku 2009/2010“. Ačkoli svou žádost výslovně neoznačil jako žádost o stanovení, případně prodloužení individuálního studijního plánu, z obsahu žádosti je nade vší pochybnost zřejmé, že fakticky žádá, aby bylo v jeho případě postupováno individuálně, tj. jinak, než stanoví studijní a zkušební řád. Žalobce sám ostatně nenabízí alternativní pohled na to, jak měl – podle jeho názoru - děkan jeho žádost posoudit. Děkan MFF proto postupoval správně, když žádost vyhodnotil jako žádost o prodloužení individuálního studijního plánu (žalobce i žalovaná se shodují v tom, že žalobce měl před rozhodnutím o přerušení studia stanoven individuální studijní plán). Rozhodování o prodloužení individuálního studijního plánu pak je bezpochyby rozhodováním o právech a povinnostech studenta a jako na takové se na něj v souladu s ustanovením § 68 odst.1 zákona o vysokých školách nevztahuje správní řád (a tedy ani jeho ustanovení o odvolání); nic na tom nemění ani skutečnost, že v době podání této žádosti žadatel status studenta fakticky neměl.

K námitce, že SZŘ UK zná pouze pojem „stanovení individuálního studijního plánu“ a nikoli „prodloužení individuálního studijního plánu“, soud uvádí, že podle článku 4 odst.12 SZŘ UK „na základě písemné žádosti studenta může děkan povolit absolvování jednoho nebo více úseků studia podle individuálního studijního plánu, jehož průběh a podmínky zároveň stanoví“. Citované ustanovení nehovoří výslovně ani o stanovení, ani o prodloužení individuálního studijního plánu. Dává však děkanovi možnost studium podle individuálního studijního plánu povolit, tzn. rozhodnout, že podle něj lze studovat, což z logiky věci zahrnuje jako jeho stanovení, tak i prodloužení. Neexistuje totiž rozumný důvod, proč by mělo být znemožněno prodloužení individuálního studijního plánu na žádost studenta, pokud jsou splněny všechny podmínky pro studium podle individuálního studijního plánu; takový výklad nemá oporu ani v zákoně, ani neodpovídá smyslu předmětného institutu a byl by bezdůvodně dopadající pouze v neprospěch studentů.

Jelikož se jednalo o prodloužení individuálního studijního plánu, není vadou ani relativně krátká doba tohoto prodloužení, neboť celková délka individuálního studijního plánu byla u žalobce delší než jeden akademický rok. Námitka žalobce, že stanovení individuálního studijního plánu na dobu kratší než jeden semestr je nesmyslné, jelikož se mohou zkoušky konat mimo zkouškové období jen se souhlasem vyučujícího (článek 13 odst.10 SZŘ MFF), je nedůvodná, neboť toto ustanovení se na žalobce vzhledem k jeho individuálnímu studijnímu plánu vůbec nevztahuje. Na tomto místě je třeba zopakovat, že žalobce v průběhu tzv. zimního semestru akademického roku 2009/2010 (mimo zkouškové období) zkoušky skutečně vykonával a na žádném místě si nebrojí proti tomu, že mu to nemělo být v některém případě umožněno.

Neexistuje rovněž důvod, proč by osoba, které bylo přerušeno studium a nemá tudíž aktuálně status studenta, nemohla spolu s žádostí o ukončení přerušení studia požádat zároveň o stanovení (či prodloužení) individuálního studijního plánu. Smyslem shora citovaného článku 4 odst.12 SZŘ UK je stanovení podmínek, za nichž může být individuální studijní plán

pokračování

povoleno, tedy že jej může povolit pouze děkan; že jej může povolit na dobu jednoho nebo více úseků studia; že tak může učinit pouze na žádost osoby, které se bude týkat (tedy ne bez návrhu). Účelem tohoto ustanovení není znemožnit podání žádosti o individuální studijní plán osobě, která v okamžiku podání žádosti nemá status studenta. Takový výklad postrádá smysluplné opodstatnění a v projednávané věci by vedl k tomu, že by žalobce musel nejprve požádat o ukončení přerušení studia a až poté, kdy by rozhodnutí o ukončení přerušení nabylo právní moci (a žalobce tak znovu získal status studenta), mohl by požádat o prodloužení individuálního studijního plánu. Takový výklad citovaného ustanovení je ryze formalistický a bezdůvodně by zatěžoval žadatele – studenta. Děkan MFF tedy postupoval v souladu s právními předpisy, když zároveň s ukončením přerušení studia rozhodl o tom, že se žalobci prodlužuje individuální studijní plán.

Co se týče pojmů „odklad registrace“ a „dodatečný zápis“, použitých v rozhodnutí o odkladu registrace, je třeba je vykládat s ohledem na to, že měl žalobce stanoven individuální studijní plán. SZŘ UK ani POS MFF (Čl. V/MFF) podrobnosti individuálního studijního plánu nestanoví, podle SZŘ MFF studentům studujícím podle individuálních studijních plánů určuje formu a časový průběh studia děkan (článek 9 odst.2). Ačkoli tedy vnitřní právní předpisy UK ani MFF výslovně neupravují možnost průběžnou kontrolu studia (registraci) odložit nebo stanovit termín dodatečného zápisu, tyto možnosti jsou dány povahou institutu individuálního studijního plánu, jehož podrobnosti nejsou těmito předpisy upraveny. Právě možnost průběh studia individuálně upravit, tj. rozhodnout o odchylkách od standardního průběhu studia, je podstatou institutu individuálního studijního plánu, bez níž by nebyl prakticky využitelný. Odložení kontroly studia a stanovení dodatečného zápisu na jiný den, než ve kterém se konají pro studenty bez individuálního studijního plánu, je tudíž v rámci určení podmínek, za nichž je individuální studijní plán stanoven, přípustné a v souladu s vnitřními předpisy žalované i se zákonem. Pro úplnost soud opakuje, že se na žalobce nevztahuje SZŘ MFF, a nemohou se na něj tedy vztahovat ani ustanovení čl.13 odst.10 a 17 tohoto předpisu.

Žalobce též namítá, že nebyl o dni konání zápisu dne 5.1.2010 vyrozuměn v souladu s SZŘ UK, jenž v článku 4 odst.5 stanoví, že „*termíny zápisů musí být v dostatečném předstihu zveřejněny na úřední desce fakulty*“. Je pravdou, že žalobce nebyl o dni konání dodatečného zápisu vyrozuměn prostřednictvím vyvěšení na úřední desce fakulty, ale v rozhodnutí o odkladu registrace, které žalobce prokazatelně převzal; takový postup MFF však v žádném případě nemůže představovat újmu na jeho právech. Důsledné trvání na tom, aby v případě každého studenta studujícího podle individuálního studijního plánu byl termín jeho zápisu vyvěšován na úřední desce, by bylo podle názoru soudu nemístně formalistickým výkladem citovaného ustanovení. Způsob oznamování termínů zápisů, upravený v citovaném ustanovení, je dán především skutečností, že je o těchto termínech „řádných“ zápisů vyrozumívána najednou velká skupina studentů, jimž by bylo dosti komplikované tyto skutečnosti oznamovat individuálně. Jestliže MFF zvolila k oznámení této skutečnosti pro studenta pohodlnější a spolehlivější variantu písemného vyrozumění s doručením do vlastních rukou (na rozdíl od vyvěšení na úřední desce tím bylo odstraněno veškeré riziko, že se žalobce o termínu nedozví), nelze tento postup považovat za vadný. Žalobce byl tudíž o dni konání průběžné kontroly studia a dodatečného zápisu řádně vyrozuměn.

Soud uzavírá, že námitky proti rozhodnutí č.j. Stud/Vše/1522, o odkladu registrace, neshledává důvodnými. Na základě tohoto rozhodnutí žalobci vznikla povinnost nechat si ve stanoveném termínu provést průběžnou kontrolu studia (registraci) a dodatečně se zapsat do 3.ročníku. Námitku, že slovní obrat „*ke dni 5.1.2010*“, užitý v rozhodnutí o registraci, znamená „*tohoto dne anebo později*“, žalobce uplatnil až v podání ze dne 26.4.2010, tedy

pokračování

opožděně. Soud k tomu přesto konstatuje, že žalobce v tomto ohledu žádnou újmu na svých právech neutrpěl, neboť se dostavil k náhradnímu termínu zápisu dne 21.1.2010, kde si mohl jak nechat provést kontrolu, tak se nechat zapsat do dalšího ročníku. Žalobce ostatně vůbec netvrdí, že se chtěl dodatečně zapsat v nějakém ze dnů následujících po dni 5.1.2010, avšak nebylo mu to umožněno s odkazem na to, že byl dodatečný zápis stanoven přesně na den 5.1.2010. Účelovosti jeho tvrzení nasvědčuje rovněž skutečnost, že ve svých podáních sám žalobce nezřídka používá obrat, že mu byl zápis stanoven až „na“ den 5.1.2010, tedy na tento konkrétní den. Důvodná není ani námitka, že byly informace o náhradním termínu zápisu vyvěšeny na úřední desce dne 5.1.2010 předčasně, neboť na tento den měl žalobce teprve stanoven dodatečný zápis. Soud k tomu uvádí, že pokud byly informace o náhradním termínu vyvěšeny na úřední desku dne 5.1.2010 poté, kdy se žalobce toho dne k zápisu nedostavil, nepředstavuje takový postup vadu; soudu vůbec není zřejmé, jak se zde žalobce cítí dotčen ve svých právech. Co nejčasnější zveřejnění náhradního termínu bylo – či spíše mělo být – žalobci naopak ku prospěchu, neboť se podle nově stanoveného termínu mohl patřičně zařídit.

Žalobce uvádí, že na den 21.1.2010 žádná kontrola stanovena nebyla, avšak to, že zápisu do dalšího ročníku musí předcházet kontrola studijních výsledků za předchozí ročník, je nejen logické, ale vyplývá to rovněž z návaznosti použitých vět v článku 4 odst.9 SZŘ UK [„*Průběžnou kontrolou studia se rozumí kontrola celkového studentem získaného počtu kreditů za dosavadní průběh studia. Získal-li student v dosavadních úsecích studia alespoň takový počet kreditů, který odpovídá součtu kreditů při studijním plánu doporučeném průběhu studia v těchto úsecích studia (dále jen „normální počet kreditů“), má právo na zápis do dalšího úseku studia.*“] a ostatně i z rozhodnutí o odkladu registrace. Bylo tedy jen na žalobci, aby si před provedením zápisu nechal provést průběžnou kontrolu studia. Jak ostatně vyplývá ze zápisu o návštěvě žalobce na studijním oddělení dne 21.1.2010, který podepsal i sám žalobce, byl o těchto skutečnostech opětovně poučen i při této příležitosti. Žalobce však vědomě provedení průběžné kontroly a tedy i následného zápisu do dalšího ročníku odmítl.

Článek 4 odst.6 SZŘ UK stanoví: „*Pokud se student v daném termínu nezapiše do příslušného úseku studia, zveřejní fakulta na úřední desce výzvu, aby se dostavil k zápisu v náhradním termínu; tato výzva musí být zveřejněna nejpozději deset pracovních dnů před tímto termínem. Pokud se student nezapiše ani v náhradním termínu, posuzuje se tato skutečnost tak, že nastal případ uvedený v čl. 12 odst. 1 písm. b). Toto ustanovení se nepoužije tehdy, nedostavil-li se student k zápisu v náhradním termínu ze závažných důvodů.*“ Čl. 12 odst. 1 písm. b) stanoví: „*Studium se dále ukončuje nesplněním požadavků vyplývajících ze studijního programu (čl. 19 odst. 1); dnem ukončení studia je den, kdy rozhodnutí o ukončení studia nabylo právní moci.*“

Postup děkana MFF, který poté, co se žalobce nezapsal ani v náhradním termínu stanoveném pro zápis, rozhodl o ukončení žalobcova studia, byl v souladu s citovanými ustanoveními SZŘ UK, ba dokonce byl podle tohoto předpisu jediným možným postupem. Děkanovi zde není poskytnut prostor pro zohlednění dalších okolností a pro případný jiný postup či způsob rozhodnutí. Ze stejného důvodu nebyl nesprávný postup MFF, která odmítla žalobci provést průběžnou kontrolu dne 1.2.2010. Není pravdivé tvrzení žalobce, že vnitřní předpisy žalované provedení kontroly v tomto dni nebránily; citovaný článek 4 odst.6 SZŘ UK pro případ nezapsání se v náhradním termínu naopak bezpodmínečně stanoví jako důsledek postup podle článku 12 odst.1 písm.b) téhož předpisu. Žalobcova námitka, že bylo toto rozhodnutí vůči němu příliš tvrdé, tudíž není na místě. Tuto námitku ostatně v žádosti o přezkoumání uvedeného rozhodnutí děkana žalobce vyjádřil pouze strohým konstatováním: „*Zdůrazňuji též tvrdost rozhodnutí,*“ s nímž pro jeho krajní abstraktnost a neurčitost nelze nad

pokračování

rámec výše uvedeného polemizovat (obdobným způsobem jako soud se s touto námitkou vypořádala žalovaná).

Žalobce ve vztahu k rozhodnutí o ukončení studia namítá, že proděkan prof.A., který rozhodnutí o ukončení studia vydal, byl zjevně podjatý. Jeho podjatost spatřuje v tom, že měl žalobci na jednání dne 27.1.2010 sdělit, že mu ukončí studium a že tak činí pouze v jeho případě. Žalobce toto své tvrzení však nijak nedokládá a především postup, spočívající v ukončení studia, za daných podmínek vnitřní předpisy žalované předpokládají; soud proto nemá důvod se domnívat (a žalobce to ani netvrdí), že bylo v jiných, skutkově obdobných případech, rozhodováno odlišně. Tato námitka je nedůvěryhodná už proto, že v žádosti o přezkoumání rozhodnutí o ukončení studia ji žalobce nevznesl. Žalobce namítá, že žalovaná dosud řádně nevyřídila jeho stížnost ze dne 16.6.2009 na postup proděkana prof.A. v souvislosti s vydáním rozhodnutí o přerušení žalobcova studia. K tomu soud uvádí, že žalobce vzal svou žalobu v rozsahu přezkumu nečinnosti žalované ve vztahu k této stížnosti zpět a předmětné řízení bylo usnesením zdejšího soudu ze dne 3.9.2010, č.j. 11A 78/2010 – 78, zastaveno. Z obsahu žalobcovy stížnosti ani ze sdělení, jímž žalovaná na tuto stížnost reagovala, však podjatosti proděkana prof.A. nic nenasvědčuje.

Na tomto místě je třeba zdůraznit, že žalobce si mohl – jestliže splňoval podmínky pro ukončení 2.ročníku, což v žalobě tvrdí – nechat dne 21.1.2010 bez nejmenších obtíží provést průběžnou kontrolu (registraci) a následně se zapsat do 3.ročníku, k čemuž byl i toho dne při své návštěvě studijního oddělení vyzván. Tvrzení žalobce o tom, že jej žalovaná nenechala studovat, jsou nedůvodné. Není sporu o tom, že žalobce ještě v průběhu zimního semestru akademického roku 2009/2010 vykonával zkoušky a pokud by si žalobce nechal provést průběžnou kontrolu studia a zapsal se do dalšího ročníku, mohl ve studiu hladce pokračovat. Žalobce tak ani při vědomí všech následků neučinil. Stížnosti na tvrdost postupu děkana MFF, který za daných okolností rozhodl jediným možným způsobem, který vnitřní předpisy MFF a UK připouštějí, je proto nepřipadná, stejně jako argument, že nebyla chráněna dobrá víra žalobce. Námitky proti rozhodnutí děkana MFF ze dne 3.2.2010, č.j. Stud/Vše/221, ve spojení s rozhodnutím rektora žalované ze dne 29.3.2010, č.j. 1488/10/III/KÁ/Šti o ukončení studia žalobce, neshledal soud z důvodů výše uvedených důvodnými.

Rozhodnutím děkana MFF ze dne 11.2.2010, č.j. Stud/Vše/272, nebyl žalobci povolen dodatečný zápis několika předmětů do zimního semestru akademického roku 2009/2010. Jak soud již shora odůvodnil, žalobce měl provést zápis nejpozději v den dodatečného zápisu dne 5.1.2010, respektive v den náhradního zápisu dne 21.1.2010. Jelikož tak žalobce učinit odmítl, byly dány předpoklady k ukončení jeho studia (podle článku 4 odst.6 SZŘ UK ve spojení s článkem 12 odst.1 písm.b/ téhož předpisu). Za těchto okolností bylo v souladu se všemi právními předpisy, že děkan MFF této žádosti žalobce napadeným rozhodnutím nevyhověl.

Ve vztahu k rozhodnutí č.j. Stud/Vše/272 žalobce dále namítá, že obsahovalo nesprávné poučení o opravném prostředku, neboť o žádosti o dodatečný zápis nelze rozhodovat v jednoinstančním řízení. Tento závěr však nemá oporu v zákoně. Rozhodnutí ve věcech zápisu do ročníku není uvedeno v ustanovení § 68 odst.3 zákona o vysokých školách a proto se na něj nevztahuje ustanovení odstavce 4 o opravném prostředku. Jak soud již vyložil, vnitřní předpisy žalované v tomto ohledu přejímají zákonnou úpravu a nezakotvují možnost opravného prostředku ve vztahu k dalším typům rozhodnutí. Poučení o nemožnosti opravného prostředku tudíž bylo v souladu s právními předpisy.

pokračování

Na základě shora uvedeného soud dospěl k závěru, že žaloba proti rozhodnutí o ukončení přerušení studia je nepřípustná, neboť žalobce nevyčerpal řádné opravné prostředky ve správním řízení (ustanovení § 68 písm.a/ soudního řádu správního), a proto ji odmítl (ustanovení § 46 odst.1 písm.d/ téhož zákona). Žalobní námítky, vznesené žalobcem proti rozhodnutí o odkladu registrace, rozhodnutí o ukončení studia žalobce a rozhodnutí o nepovolení zápisu předmětů soud shledal zcela nedůvodnými a proto žalobu v uvedeném rozsahu zamítl (ustanovení § 78 odst.7 téhož zákona).

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle ustanovení § 60 odst.1 soudního řádu správního. Žalobce ve věci úspěch neměl, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží, a úspěšnému žalovanému žádné náklady řízení nad rámec běžné činnosti orgánu veřejné správy v řízení nevznikly a o jejich náhradu ani nežádal. Proto soud vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem v Brně, Moravské náměstí 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 28.února 2013

JUDr. Hana V e b e r o v á ,
předsedkyně senátu